

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, ככל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לכריות:
 א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־אֵישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יְהוָה יִרְעוּ דוֹר
 יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ: ג הוֹן וְעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָרַח בְּחֹשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אֵישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמוּט לְזִכֵּר
 עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נִכּוֹן לָבוֹ בַּטַּח בְּיְהוָה: ח סְמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צַדִּיקְתּוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תְרוּם בְּכַבֹּד:
 י רָשָׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שִׁנּוּי יַחַרֵּק וְנִמְסָ תְאוֹת רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

קיג

כו יסופר נפלאות מציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמְזוֹרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מֵהַלָּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־פְּלִגְזוֹם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי בְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ תִּמְנַחֵנוּ לְשִׁבְתֵּנוּ: ו הַמִּשְׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְצָן: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאֻשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקָרַת הַבַּיִת
 אִם־הַבְּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

המשך ביאור למסכת עירובין ליום שבת קודש עמ' ב

- 1 שְׂרֹנְשֵׁי - שתי תרודים [כפות]. בִּיסְאֲנִי - קליות, אָמַר אֲבִי,
- 2 שיעורם הָרִי פִּנְיִי דְפִּיּוֹמְכִרְתָּא - שתי מידות ידועות שהיו
- 3 בפומבדיתא.
- 4 אגב שהזכירו הקליות מביאה הגמרא מאמרו של אבבי במעלתם:
- 5 אָמַר אֲבִי, אָמַרְהָ לִי אִם - אומנתי, הֲנִי בְּסֵאֲנִי מְעַלּוֹ לְלִיבָא -
- 6 הקליות מועילות ללב האוכל, וּמְבַטְלֵי מַחְשְׁבֵתָא - ומבטלות את
- 7 הדאגות.
- 8 אגב מאמר זה מביאה הגמרא מאמר נוסף שאמר אבבי בשם אומנתו:
- 9 וְאָמַר אֲבִי, אָמַרְהָ לִי אִם, הָאִי מָאן דְּאִית לֵיה חוּלְשָׁא דְלִיבָא -
- 10 מי שחלש ליבו, לִיְהִי בִישְׂרָא דְאִמְטָא יִמְיָא דְדִיבְרָא - יביא בשר
- 11 של ירך ימין של איל, וְלִיְהִי כְּבוֹנֵי דְרַעֲיָתָא דְנִיסָן - ויביא גללים
- 12 של שור מרעה מתקופת חודש ניסן, וְאִי לִיבָא - ואם אין כְּבוֹנֵי
- 13 דְרַעֲיָתָא, לִיְהִי סוּגִינֵי דְרַעֲבָתָא - יביא קיסמים של ערבה,
- 14 וְנִיכְכְּבִיה - ויעשה מהם [מהגללים או מהקיסמים] גחלת, ויצלה
- 15 בהם את הבשר, וְנִיבּוּל - ויאכל אותו, וְנִשְׁתִּי בְתֵרִיה חֲמֵרָא מְרָקָא
- 16 - וישתה לאחריו יין מוזהג.
- 17 הגמרא מבארת כיצד יש לחשב את השיעור של כדי שתי סעודות
- 18 לעירוב: אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׂמוּאֵל, כָּל שְׂהוּא לִיפְתָן - שבא
- 19 ללפת את הפת, שיעורו כְּדִי לְאָכּוּל בּוֹ - ללפת בו את הפת של שתי
- 20 סעודות, ואין צריך שיהא בו כדי לאכול כל הסעודה ממאכל זה. וְכָל
- 21 שְׂאִינּוֹ לִיפְתָן, אלא נאכל בפני עצמו, שיעורו כְּדִי לְאָכּוּל הֵימְנוּ
- 22 שתי סעודות שלמות.

- 23 מבארת הגמרא את דינו של הבשר לענין זה: כְּשֶׁר הָי שְׂמִלְחוּהוּ
- 24 הרבה עד שהתרכך ונעשה ראוי במקצת לאכילה, שיעורו כְּדִי
- 25 לְאָכּוּל הֵימְנוּ עצמו שתי סעודות, כיון שאינו בא ללפת את הפת.
- 26 כְּשֶׁר צָלִי, נחלקו החכמים בשיעורו, רַבָּה אָמַר, שיעורו כְּדִי לְאָכּוּל
- 27 בּוֹ פת של שתי סעודות, וְרַב יוֹסֵף אָמַר, שיעורו כְּדִי לְאָכּוּל הֵימְנוּ
- 28 עצמו שיעור שתי סעודות שלמות.
- 29 אָמַר רַב יוֹסֵף, מְנָא אֲמִינָא לָהּ שְׂשִׁיעוּר בִּשְׂר צִלִי הוּא כְּדִי לְאָכּוּל
- 30 הֵימְנוּ, דְּהֵנִי פְרָסְאִי אֲכָלִי מְכַהְקִי בְּלֹא נַחְמָא - שאלו הפרסיים
- 31 אוכלים חתיכות בשר צלי בלא לחם. ולכך צריך בכל מקום להניח
- 32 מהצלי כשיעור שתי סעודות שלמות ממנו עצמו.
- 33 אבבי תמה על דברי רב יוסף: אָמַר לֵיה אֲבִי לְרַב יוֹסֵף, וּפְרָסְאִי
- 34 הוּוֹ רִנְבָא דְעֵלְמָא - וכי הפרסיים הם רוב העולם שנגרור את
- 35 כל שאר העולם [שדרכם לאכול צלי כלפתן], אחר דרכם
- 36 ומנהגם שאוכלים בשר צלי בלא לחם, וְהֵתְנֵן לַעֲנִין שיעור
- 37 האריג לקבלת טומאה, כְּדִי עֲנִיִּים - חתיכות קטנות של בגדים
- 38 הגדולות לכל הפחות שלש על שלש אצבעות ואך אין בהם
- 39 שלשה על שלשה טפחים, שאינם חשובים כבגדים אלא אצל
- 40 העניים, הרי הן מקבלות טומאה רק כששייכות לְעֲנִיִּים, כלומר,
- 41 רק בגדיהם של עניים מקבלים טומאה בשיעור זה, וּכְדִי
- 42 עֲשִׂירִים - חתיכות בגדים הגדולות לכל הפחות שלשה על
- 43 שלשה טפחים, חשובות גם אצל העשירים, מקבלות טומאה
- 44 אף כששייכות לְעֲשִׂירִים.